

Jordel, der knytter sig dertil. Jeg tror, at Rodfrugtdyrkningen i sin Helhed næppe kan finde en bedre Opftelling end gennem det Exempel, som gives fra Sufferroedyrkningen. Det er bekendt, hvor meget Rodfrugtdyrkningen, der af alle Landmand ubestridelig erkjendes for at være af stor Vigtighed, endnu staar tilbage i vort Landvæsen, og hvor uhyre langsomt denne Dyrkning har banet sig Vej frem her i Landet. Det er naturligt, at den er gaaet saa langsomt frem, fordi den Afgrøde, som Roemarken afgiver, repræsenterer en Kapital, som først efter 2, ja man turde maasse sige 3 a 4 Aars Forløb fuldt kommer ind i Producenternes Lomme. Derimod vil det være ganske anderledes let at bringe navnlig den mindre Jordbruger til at give sig af med en Dyrkning, der øieblikkelig indbringer en Kapital, saaledes som Sufferroedyrkningen uegtelig gjør det. Derigennem vil der efter min Mening indirekte vindes Erfaring dels for, hvilken Verdi en Roemark har, og dels for, hvilken Afgrøde man bagefter kan gjøre sig Forventning om at opnaa. Dette er den indirekte Interesse, den Interesse, som ligger bagved Sufferindustrien. Det er det, der har bragt mig til at have Sympathi for denne Sag, men jeg ønsker dog kun at gaa frem paa den indskrænkende Maade, — jeg benytter den høitærede Finansministers Ord, at Experimentet maatte faae Tid og Leilighed til at blive ført til Ende.

Adler: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig i nogen Strid med min ærede Gjenbo (Schlegel) om Frihandelen, men blot tage mig den Frihed at sige, at hans sidste Betragtninger over engelske Forhold vistnok vare et Postulat, hvorfor jeg ønsker nogle nærmere Bevisligheder, førend jeg kan gaa over til hans Mening. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem hverken kunde finde i Loven eller i Motiverne til Loven af 1873 eller i Udvalgets Betænkning — han nævnedes kun, at Ordføreren havde sagt: Jeg er af den Mening — vil han kunne finde Side 1776—78 i Rigsdags-tidenden Tillæg A. for Aaret 1872—73, samt Pagina 453—54 i Tillæg B., ligesom han ogsaa vil kunne finde dem eet Aar tidligere, saa at altsaa de Folk, der have anlagt Fabrikkerne, havde Grund til at overveie Tingen meget nøie. Jeg tog imidlertid ikke Ordet blot for at svare herpaa. Jeg takker min ærede Sidemand for hans Udtalelser med Hensyn til den privilegerede Stilling, som jeg antog, at nogle enkelte Personer vilde faae for at have gjort Forsøget. Jeg kan være fuldstændig enig med det ærede Medlem, og jeg kan overmaade godt som Rigsdagsmand gaa med til at give Understøttelse til Mænd, som have bragt et stort Offer for en Sag af almindelig Interesse, naar de trænge til en saadan Understøttelse, men saa maa det ogsaa vides, at det er

en Understøttelse. Jeg kan godt som Rigsdagsmand gaa med til at sige: De Herrer have gjort et saadant Experiment, de have lidt store Tab derved, de have gjort nogle Erfaringer, lad os støtte dem, og jeg er ikke saa bange for at give en 2 à 300,000 Kr. eller Mere ud, men jeg kan ikke gaa med til at give dem en Understøttelse ved en bestemt Lov, som ikke alene sætter dem i Stand til at indvinde deres Tab, men maasse ogsaa til at tjene overordentlig mange Penge, som jeg forøvrigt i høi Grad under dem, men som jeg ikke tror, at det er rimeligt, at andre Statsborgere skulle give Bidrag til, hvilke tilmed udelukkes fra at kunne anvende deres Gøner i samme Retning. Dette er for mig et saa vigtigt Spørgsmaal, at jeg ikke har kunnet tilbageholde at udtale mig gjentagende derom, og jeg haaber ogsaa, at det er den høitærede Finansministers Mening, at han ligesom vil udtale, at der er nogle Mænd, som trænge til Understøttelse for deres Tjenester i det Offentliges Interesse, men at det paa ingen Maade er hans Mening at ville give en særlig Lov for to Personer.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 40 St.

Adler: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Ogenbøll: Det, der foreligger til Forhandling, er altsaa Spørgsmaalet, om det foreliggende Lovforslag skal henvises til et Udvalg. Jeg maa for mit Vedkommende stemme imod Medsættelsen af et Udvalg, og jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i saa Henseende. Den høitærede Finansminister udtalte, at det forekom ham, at det Omne, som nu har været Gjenstand for Forhandling, havde sin naturlige Plads i det foreliggende Lovforslag, og det kan ganske vist ogsaa sættes i Forbindelse dermed; men det er dog et aldeles specielt Spørgsmaal, som ikke ubetinget vedrører det lille Lovforslag, der nu foreligger, der kun indeholder en ganske almindelig Forandring af en Paragraf i en tidligere Lov. Jeg kunde vel i og for sig ikke have noget imod at nedsætte et Udvalg for yderligere at drøfte det Omne, som vi her nu have forhandlet grundig; men for det Første tror jeg, at det vil kunne forhale og maasse tilintetgjøre Resultatet af den foreliggende Sag, hvad der dog ikke er saa behageligt, og for det Andet — jeg har noget vanskeligt ved at vælge mine Ord — kunde